

ACTA GENERALIS VIII. SYNODI.

bus late differuistis. Nos autem non omnem vestram orationem forsā ad rem p̄tine
 re, breuibus amiceq; vobis demonstrare promittimus, ab extrema parte sermonis ve
 stri sumentes exordiū, de qua profecto plurimū dixistis, tamen pauloante de ea nihil
 nihil profere promittebatis. Porro etiam ipsi concedimus veritatem, communo bono
 atq; omnibus mortalib; conducibile, esse, ita vt qui mentis sit compos, contra ipsam
 quicquā agere proferre ve minime debeat, sed modis omnibus eam inuestigare, ac ino
 uentam sectari, præq; oculis semper habere. Non ergo nos laborare oportet, vt quæ
 omnibus sunt notissima, ea tractemus ac demonstremus. Veritas em̄ simplex existit,
 ac non multis indiget argumentis, parte igitur ipsa postposita, ad primā simul & ter
 tiam veniamus. De quibus profecto multa dixistis, etsi de tertia parte (vt pauloante di
 ctum est) nil velle dicere videbamini. Sed neque de ipsis nūc agere nobis opus esse vi
 detur: veꝛ cum ipsius dogmatis veritatem, de qua p̄cipue agimus, velimus inquirere,
 an sanctus sp̄s ex filioq; procedat, tunc de eisdē duabus partibus diffusius differemus.
 Reliquum igitur est, vt ad secundā tantummodo partem in p̄sentia respondeamus, an
 Romanæ ecclesie liceat declarare, ac eiusmodi declaratiōes in symbolo celebrare. Ne
 quaquā em̄ posse fieri credimus, simul de omnibus his partibus disputare, ac simul in
 omnibus conuenire: veꝛ ab vna in aliam venire, ac sic de omnibus agere, necesse no
 bis videt. Oportet autē ab ea parte incipere, quæ prior cæteris secundum naturam ex
 istit. Nam nisi probare poteritis, Romanā ecclesiam addendi facultatē habere, quid ob
 secro vobis proderit demonstraſse, sanctum spiritum ex filioq; procedere, verā decla
 rationem esse, nil proſus, propterea q̄ licet id clarissime ostēdatis, ipsi tamē vobis reſ
 pondebimus, tamen veꝛ sit, symbolo tamen apponi nefas esse. Quando etiam multa
 alia vera sunt, quoz; nullam factam ad symbolum fuisse videmus accessionē. Tota igi
 tur nostra controuersia in secūda parte consistit, propterea de ipsa nostrā orationē p̄
 cipue habebimus: in primis leuiter p̄stringentes, quæ fuerant a vobis prolata, vt his q̄
 peperam dicta fuerint, in aliud tempus dilatis, de eis tantū in p̄sentia differamus, quæ
 nobis videant ad propositū pertinere. Dignū autē admiratione non fuerit, si ad vestrā
 prolixam orationē longa vtamur responsione, in hoc p̄sertim initio: nam in posterum
 erit necesse breuibus agamus, interrogando mutuoz; respondendo, quousque ad cō
 clusionem aliquā peruenerimus. Pro viribus tamē in p̄sentia quoz; breuitati studebi
 mus. Sat estet profecto (vt pauloante dictū est) de secūda tantum quæſtione differere,
 de qua p̄cipue agitur, veꝛ vt nostra oratio vberior habeat, omiſſis superfluis, de pri
 ma etiam nonnulla p̄stringemus, quæ non aliena a proposito videant. Magno igitur
 vos affecti desiderio, particulam ex filioq; demonstrare diuini symboli declarationem
 esse, quod quidem sermonis vestri primum caput fuisse diximus, quodam syllogismo
 fuisse vsū: de cuius secūda propositione, argumentisq; vestris eam (vt creditis) confir
 mantibus, nobis in p̄sentia disputandū non est. Rationibus vero, quas ad primā eiusdē
 syllogismi propositionem probandā attulistis, q̄ ad rem spectare vident, breuibus reſ
 pondebimus. Quam quidē propositionē in primis quodam syllogismo cōfirmasse pu
 ratis, deinde cæteroz; generalium concilioꝝ exemplo. Quippe quæ nonnulla obscu
 ra symboli verba explanauerant ac declarauerant. Postremo ex quodā patris Ephesii
 sermone. Ad syllogismum igitur ipsum veniamus, cui dum respondeo, rogo attendi
 te. Omnis additio e rebus, dicitis, extraneis sit, declaratio vero ab intimis: ex quibus nul
 lam declarationē, additionē esse insertis. Quæ quidem prima propositio simpliciter cō
 cedatur, licet eam quo ad nostram materiam spectet, inficiari vere possimus. Secundā
 vero cōmuniter veram esse negamus: fieri nāque potest, vt aliqua declaratio ab intrin
 secis ac intimis fiat, omnis autē minime. Immo declaratio forsā quæq; p̄sertim hæc
 de qua agimus, quæ theologica est, ad extraneum quadam ratione refertur, ac ab ipso
 dependet: quod primæ maiorisq; propositionis rationē habet, ita vt maior ipsa vestri
 syllogismi propositio ab illa contineat, ac ab ea secundum locū obtineat, quæq; potius
 contineri q̄ continere credat, exempli causa, sanctū spiritum ex patre procedere cō
 muniter proferre solemus. Quæ quidem oratio ex verbis intrinsecis res significanti
 bus constat. Volentes autē eundem probare spiritū ex filioq; procedere, hanc orationem
 extraneam sumitis, patris omnia filij esse: ex qua deinde hanc insertis conclusionē, sp̄i
 ritum ipsum ex filioq; procedere: quam, declarationē appellare soletis. Cuius quidem
 conclus